03/05/2022

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Τιμοθέου και Μαύρας

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα η Εκκλησία μας, 3 Μαΐου, εορτάζει τη μνήμη των αγίων μαρτύρων Τιμοθέου και Μαύρας, Διοδώρου και Ροδοπιανού διακόνου και του οσίου Πέτρου επισκόπου Άργους.

Το ζεύγος Τιμοθέου και Μαύρας δηλώνει και σήμερα την αξία της συζυγίας και της αφοσίωσης μεταξύ των συζύγων, που φθάνει μέχρι και το μαρτύριο, ένεκα της ομολογίας της αληθινής πίστεως στον Αναστάντα Χριστό.

Ο Τιμόθεος ήταν κληρικός και κλήθηκε από τον ηγεμόνα της Θηβαΐδος της Αιγύπτου να δώσει εξηγήσεις για τη δραστηριότητά του και για τα βιβλία που μελετούσε. Για όλα αυτά βασανίστηκε υποδειγματικά, αφού ομολόγησε ότι τα ιερά βιβλία βοηθούν τον άνθρωπο, που τα μελετά με σεβασμό κι αγάπη, να προσκαλεί τους Αγγέλους σε βοήθεια στη ζωή του.

Στη συνέχεια, ο ηγεμόνας νόμιζε ότι με κολακείες θα έπειθε τη Μαύρα να θυσιάσει στα είδωλα και να παρακινήσει και το σύζυγό της Τιμόθεο. Αντίθετα, με θάρρος ομολόγησε κι εκείνη πίστη στον Αναστημένο Ιησού.

Τότε ο ηγεμόνας διέταξε να τη βυθίσουν σε καυτό νερό και, επειδή δεν έπαθε τίποτε, της ζήτησε να του ρίξει λίγο νερό, για να διαπιστώσει και ο ίδιος ο ηγεμόνας τι συμβαίνει. Του άνοιξε όμως πληγές, με αποτέλεσμα να σταυρώσει τόσο τη Μαύρα όσο και το σύζυγό της Τιμόθεο. Τους κράτησε εννιά ημέρες επί του σταυρού.

Μετά από πολλές δοκιμασίες και μαρτύρια το ζεύγος Τιμόθεος και Μαύρα, τη 10η ημέρα, παρέδωσαν το πνεύμα τους, μένοντας στη συνείδηση της Εκκλησίας ως ήρωες της πίστεως και της ζωής, αλλά και της σταθερής συντροφικότητας των καλών συζύγων, που είναι μαζί και στα ευχάριστα και τα δυσάρεστα, μέχρι θανάτου, για την πίστη τους στον αληθινό Τριαδικό Θεό.

Σήμερα, μεταξύ άλλων ναών πανηγυρίζει ο ομώνυμος ναός των Αγίων Τιμοθέου και Μαύρας στο Κοιλάνι Λεμεσού, στην κατεχόμενη Κάτω Δερύνεια και το ομώνυμο παρεκκλήσι στην Αγλαντζιά.

Ο Άγιος Πέτρος, που επίσης εορτάζουμε σήμερα, καταγόταν από την Κωνσταντινούπολη. Έζησε στα μέσα του 9ου αιώνα μ.Χ. Οι γονείς του διακρίνονταν όχι μόνο κατά τον επίγειο πλούτο τους, αλλά και στην ευσέβεια και στη φιλανθρωπία, οι οποίοι εξέθρεψαν με παιδεία και νουθεσία Κυρίου τα πέντε παιδιά τους.

Γονείς και παιδιά με ένθεο ζήλο επιλέγουν την άσκηση της μοναχικής ζωής και αποσύρονται σε μονή. Εκεί ο Πέτρος, από νεαρή ηλικία, απερίσπαστος από κοσμικές ή άλλες φροντίδες, αφοσιώνεται στην άσκηση και τον αγώνα της αρετής. Αναδεικνύεται ασκητής της ερήμου, κοσμούμενος με τις αρετές της ταπεινοφροσύνης, της σωφροσύνης, της φιλαλήθειας, της συμπάθειας, της φιλανθρωπίας, της υπομονής, της εγκράτειας, της προσευχής. Μελετά την Αγία Γραφή και τους Πατέρες, αλλά και τη θύραθεν σοφία, την αρχαία ελληνική γραμματολογία, έχοντας ως πρότυπο τον Μέγα Φώτιο, Πατριάρχη

Κωνσταντινουπόλεως.

Αφού έμαθε τις αρετές του Αγίου Πέτρου, ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νικόλαος ο Μυστικός (βλέπε 16 Μαΐου), άνδρας προικισμένος με σοφία, διορατικότητα και αποφασιστικότητα, επιθυμούσε διακαώς να αναβιβάσει τον Άγιο στο αξίωμα της αρχιεροσύνης και τον κάλεσε προκειμένου να πληρώσει τη χηρεύουσα Μητρόπολη Κορίνθου. Ο Άγιος Πέτρος με μετριοφροσύνη αποποιείται την τιμή, ευχαριστεί και αρνείται. Ο Πατριάρχης τότε στρέφεται προς τον αδελφό του Αγίου, Παύλο (τιμάται 27 Μαρτίου), τον οποίο καθιστά Μητροπολίτη Κορίνθου. Αλλά και δεν παύει να προσπαθεί να πείσει τον Πέτρο να αποδεχθεί την αρχιεροσύνη. Ένεκα τούτο και για να μην πικραίνει τον Πατριάρχη, ο Άγιος αποφασίζει να κατέλθει στην Κόρινθο, τον θρόνο της οποίας κοσμούσε ο αδελφός του Παύλος, για να εφησυχάσει κοντά του.

Όταν χήρεψε η Επισκοπή Άργους, η οποία εξαρτιόταν διοικητικά από την Μητρόπολη Κορίνθου, Αργείοι και Ναυπλιείς απευθύνονται προς τον Επίσκοπο Παύλο ζητώντας επίμονα ως Επίσκοπο της περιοχής τους τον Άγιο Πέτρο. Ο Άγιος κάμπτεται και αποδέχεται τη θέση του Επισκόπου Άργους.

Ως Επίσκοπος αναδεικνύεται τύπος των πιστών σε όλα. Δίδασκε αδιάλειπτα με τα λόγια και τα έργα, στήριζε τους κλονιζόμενους, έτρεφε τους πεινώντες, θεράπευε τους πάσχοντες, εξαγόραζε αιχμαλώτους των Σαρακηνών. Όλοι φωτίζονται από το φως της αλήθειας και το άγιο παράδειγμά του. Ο Δωρεοδότης Θεός επιβραβεύει τις αρετές του Αγίου και απαντά στις δεήσεις υπέρ του ποιμνίου του, χαρίζοντας πλούσιες τις ευλογίες Του.

Ακόμη ο Άγιος, πολυμαθής και σοφός, είναι ο παιδευτικός και ευφραδής διδάσκαλος. Τούτο μαρτυρούν οι διασωθέντες επτά λόγοι του.

Κοιμήθηκε με ειρήνη περί το 925 μ.Χ. Το πρόσωπό του φαινόταν ως να ζούσε και να κοιμόταν, φωτισμένο με φως. Ιερείς και πλήθος λαού, με συγκίνηση και ευλάβεια, ενταφιάζουν το ιερό λείψανο στην αριστερή πλευρά του ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Τα τίμια λείψανά του γίνονται πρόξενα πολλών θαυμάτων.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου